

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111235510
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1111235510.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, práv. zast. JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: KLÁN Slovakia s.r.o., Štefánikova 21, 811 05 Bratislava, IČO: 35 959 371, práv. zast. JUDr. Martin Janáč, advokát, Wilsonova 3, 811 07 Bratislava, v konaní o zaplatenie 11.872,76 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/44/2012-174 zo dňa 22.10.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 27Cb/44/2012-174 zo dňa 22.10.2018 potvrdzuje.

Žalovaný má proti žalobcovi právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie (ďalej len súd) žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodol tak s poukazom na §§ 1 ods. 1,2, 261 ods. 1,9, 358, 566 ods. 1, 574 ods. 1,3 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len OBZ), §§ 451 ods. 2 456, 458 ods. 1, 580 zák. č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ).

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 14.10.2011 domáhal, aby mu žalovaný zaplatil istinu vo výške 11.872,76 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % p.a. odo dňa podania žaloby do zaplatenia a nahradil mu trovy toto konania. Žalobca svoj uplatnený nárok odôvodnil tým, že sporové strany spolu uzavreli dňa 14.10.2005 mandátnu zmluvu, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal zariadiť pre žalobcu odpredaj zvyškov u žalobcu poistených motorových vozidiel pochádzajúcich z likvidovaných poistných udalostí formou dobrovoľnej dražby. Žalovaný podľa žaloby dňa 13.06.2009 vydražil motorové vozidlo Š. I., W.: V. XXXAZ, za ktoré žalovaný neodviedol žalobcovi sumu 785,30 EUR. Následne žalovaný dňa 17.10.2009 vydražil aj 4 ks motorových vozidiel, pri ktorých vydraženú sumu - po odpočítaní provízie žalovaného - žalovaný žalobcovi neodviedol. Jednalo sa o motorové vozidlá Š. I., W.: V. XXXTD, s nezaplatenou sumou 1.753,94 EUR, G. T. XXX, W.: O. XXXEZ, s nezaplatenou sumou 4.797,- EUR, P. V., W.: P. XXXCF, s nezaplatenou sumou 1.711,08 EUR a Š. D., bez EČV, s nezaplatenou sumou 2.825,44 EUR. Zároveň žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy, a to mandátnu zmluvu, zoznam zdražených MV na 11. dražbe, vyúčtovanie z dražby zo dňa 13.06.2009, protokol o dražbe zo dňa 17.10.2009, vyúčtovanie z dražby zo dňa 17.10.2009, vzor avíza, likvidačné

správy k draženým motorovým vozidlám, odovzdávajúce a preberacie protokoly a fotodokumentácia vrakov.

Žalovaný v odpore voči platobnému rozkazu nepoprel uzavretie mandátnej zmluvy, ani predaj 4 ks z 5 ks motorových vozidiel, s výnimkou motorového vozidla Š. I., W.: V. XXXAZ, nakoľko výťažok z dražby tohto vozidla nebol vydražiteľom v lehote stanovenej dražobnou vyhláškou uhradený žalovanému. Žalovaný však nepoprel oprávnenosť nároku žalobcu vo výške 11.087,46 EUR. Súčasne žalovaný vzniesol námietku započítania pohľadávky žalovaného za neoprávnené užívanie pozemku v Rudne nad Hronom žalobcom po skončení mandátnej zmluvy výpoveďou žalobcu ku dňu 30.06.2010. Žalovaný ďalej uviedol, že po tomto dátume sa motorové vozidlá dovezené žalobcom nachádzajú na pozemku bez právneho titulu. Výšku nároku 3,30 EUR/vozidlo/deň žalovaný odvodzuje od e-mailových správ žalobcu zo dňa 21.01.2011 a zo dňa 27.04.2011. Žalovaný teda navrhol nárok žalobcu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania. Súčasne žalovaný pripojil k odporu listinné dôkazy, a to dražobný ponukový katalóg na dražbu dňa 17.10.2009, protokol o dražbe pol. č. XXX zo dňa 17.10.2009, e-mailové vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.01.2011, e-mailové vyjadrenie žalovaného zo dňa 24.01.2011, e-mailové vyjadrenie žalovaného zo dňa 08.04.2011, e-mailové vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.04.2011, e-mailové vyjadrenie žalovaného zo dňa 27.04.2011, e-mailovú správu žalobcu zo dňa 01.08.2011 a návrh dohody o vysporiadaní nárokov vyplývajúcich z mandátnej zmluvy zo dňa 14.10.2005. Podaním zo dňa 28.01.2016 žalovaný špecifikoval kompenzačnú námietku a uviedol, že je veriteľom pohľadávky z bezdôvodného obohatenia za užívanie časti nehnuteľnosti žalobcom bez právneho titulu spočívajúceho v uskladnení 30 ks motorových vozidiel špecifikovaných v preberacích protokoloch za obdobie od 01.07.2012 do 20.10.2012, t.j. za 112 dní. Žalovaný započítal voči žalovanej pohľadávke svoju pohľadávku uvedenú vyššie v hodnote 11.088,- EUR (t.j. 112 dní x 30 vozidiel x 3,30 EUR/vozidlo/deň). Zároveň žalovaný doplnil vo veci listinné dôkazy, a to výpoveď žalobcu zo dňa 10.05.2010, preberacie protokoly - 30 ks, nájomnú zmluvu zo dňa 18.12.2005, internetový list vlastníctva č. XXX pre kat. územie E. O. B..

Na pojednávaní súdu konanom dňa 23.10.2017 právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe. Súčasne namietol, že vo veci si žalovaný dvakrát uplatnil kompenzačnú námietku, a to najskôr vo svojom odpore dňa 31.01.2012 a následne aj podaním dňa 28.01.2016, pričom žalobca považuje tieto úkony za neurčité a vzájomne si odporujúce, v druhej kompenzačnej námietke nie je pohľadávka riadne špecifikovaná, neodkazuje na preberacie protokoly. Žalobca uviedol, že žalovaný si svoju údajnú pohľadávku voči žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia pravdepodobne uplatnil aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 37Cb/78/2015, žalobca preto navrhol pripojiť k súdnemu spisu v tejto veci aj súdny spis tunajšieho súdu sp. zn. 37Cb/78/2015. Zároveň žalobca rozporoval pohľadávku žalovaného vzniknutú z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca nikdy nebol vlastníkom motorových vozidiel, a to ani z pohľadu evidenčného, ani z pohľadu hmotnoprávneho, ako ani nebol prevádzkovateľom týchto vozidiel. Žalobca nemohol žiadnym spôsobom disponovať s predmetnými motorovými vozidlami, uviedol, že obdobné skutkovo aj právne prípady sú prejednávané na tomto, ako aj iných súdoch. Zároveň predložil pravdepodobne neprávoplatné rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 12C/132/2014, na základe ktorého súd žalobu o vypratanie zamietol, pričom v odôvodnení uviedol, že nemal vykonaným dokazovaním preukázané, že poisťovňa je oprávnená disponovať motorovými vozidlami nachádzajúcimi sa na pozemku, ktorého vypratania sa žalovaný domáha.

Na pojednávaní súdu konanom dňa 23.10.2017 právny zástupca žalovaného uviedol, že trvá na písomných vyjadreniach, najmä kompenzačnej námietke zo dňa 28.01.2016. Časť nároku žalobcu vo výške 11.087,47 EUR nepoprel, poprel však zvyšnú časť, nakoľko motorové vozidlo Š. I., W.: V. XXXAZ nebolo zaplatené vydražiteľom po 11. kole aukcie, a preto toto vozidlo bolo zaradené do ďalšej dražby, poukázal na protokoly z 12. aukcie, z ktorej vyplýva, že vozidlo bolo z dražby stiahnuté. Žalovaný uviedol, že predmetné vozidlo sa aj naďalej nachádza na pozemku v E. O. B.. V súvislosti s kompenzačnou námietkou, žalovaný uviedol, že námietka bola riadne určená a špecifikovaná v podaní zo dňa 28.01.2016, vyjadrenie v odpore a predmetná námietka si neodporujú, pričom pohľadávka žalovaného voči žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia za obdobie od 01.07.2012 do 20.10.2012 nebola uplatnená v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 37Cb/78/2015. Žalovaný ďalej uviedol, že otázka vlastníctva motorových vozidiel, ktoré sú umiestnené na pozemku v E. O. B., nie je pre tento prípad relevantná, podstatné je na koho pokyn boli motorové vozidlá na pozemku umiestnené a to bol žalobca. Žalovaný poukázal na obdobnú vec vedenú na tunajšom súde, kde sa

na takmer totožnom skutkovom základe domáhal vydania bezdôvodného obohatenia od spoločnosti KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., VIG a ktorá bola právoplatne skončená v prospech žalovaného na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/329/2014-93 zo dňa 17.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Cob/182/2015-114 zo dňa 01.03.2017. Žalovaný považoval svoju pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia za oprávnenú a navrhol žalobu zamietnuť a žalobcu zaviazat' na náhradu trov konania.

Na pojednávaní súdu konanom dňa 24.09.2018 právny zástupca žalobcu nahliadol do súdneho spisu tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 37Cb/78/2015 a potvrdil, že táto vec nesúvisí s vecou vedenou pod sp. zn. 37Cb/78/2015. Súčasne poukázal na zmätočnosť kompenzačnej námietky a spochybnil aj oprávnenosť pohľadávky, ktorú si žalovaný uplatňuje voči žalobcovi z titulu kompenzačnej námietky. Mal za to, že neexistencia pohľadávky vyplýva zo skutočnosti, že žalobca nikdy nebol vlastníkom motorových vozidiel a nebol s nimi oprávnený disponovať. Žalobca predložil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/128/2017 zo dňa 30.04.2018, ktorým bol potvrdený prvoinštančný rozsudok vo veci vypratania pozemku predložený na predchádzajúcom pojednávaní. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu nebolo preukázané, že vlastníkom motorových vozidiel bola poisťovňa a zároveň bolo pre konanie relevantné skúmať, či predmetné motorové vozidlá boli vo vlastníctve alebo v oprávnenej držbe poisťovne. Žalobca sa domáha zaplatenia pohľadávky z titulu mandátnej zmluvy, ktorej predmetom bol odpredaj zvyškov motorových vozidiel poistených u žalobcu.

Na pojednávaní súdu konanom dňa 24.09.2018 právny zástupca žalovaného zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a písomných podaniach a uviedol, že procesná obrana žalovaného podľa vtedy účinného O.s.p. bola relevantná a dôvodná, aby bol platobný rozkaz zrušený. Dôvodnosť pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia, ktorú žalovaný započítal, odvodzuje aj od právoplatného rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorý založil do súdneho spisu. Pre oprávnenosť pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia je relevantné, že bol to žalobca, kto predmetné motorové vozidlá na pozemok žalovaného umiestnil. Zároveň žalovaný uviedol, že rozporuje aj sumu 785,30 EUR za motorové vozidlo, ktoré v dražbe ani reálne nebolo predané a že nie je možné stotožňovať konanie o vypratanie nehnuteľnosti a konanie o konanie o zaplatenie pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi: mandátna zmluva zo dňa 14.10.2005, zoznam dražených MV na 11. dražbe, vyúčtovanie z dražby zo dňa 13.06.2009, protokol o dražbe zo dňa 17.10.2009, vyúčtovanie z dražby zo dňa 17.10.2009, vzor avíza, likvidačné správy k draženým motorovým vozidlám, odovzdávajúci a preberací protokol, fotodokumentácia vrakov, dražobný ponukový katalóg na dražbu dňa 17.10.2009, e-mailové vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.01.2011, e-mailové vyjadrenie žalovaného zo dňa 24.01.2011, e-mailové vyjadrenie žalovaného zo dňa 08.04.2011, e-mailové vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.04.2011, e-mailové vyjadrenie žalovaného zo dňa 27.04.2011, e-mailovú správu žalobcu zo dňa 05.08.2011, návrh dohody o vysporiadaní nárokov vyplývajúcich z mandátnej zmluvy zo dňa 14.10.2005, výpoveď žalobcu zo dňa 10.05.2010, preberacie protokoly - 30 ks, nájomná zmluva zo dňa 18.12.2005, internetový list vlastníctva č. XXX pre kat. územie E. O. B., mandátna zmluva zo dňa 14.10.2015 uzavretá medzi žalovaným a KOMUNÁLNA POISŤOVŇA, a.s., rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/329/2014-93 zo dňa 17.04.2015 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Cob/182/2015-114 zo dňa 01.03.2017, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 12C/132/2014-69 zo dňa 05.10.2016 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co/128/2017-100 zo dňa 30.04.2018, súdny spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 37Cb/78/2015.

Z mandátnej zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami dňa 14.10.2005 vyplýva, že žalovaný bol na účet žalobcu povinný zariadiť odpredaj zvyškov u žalobcu poistených motorových vozidiel pochádzajúcich z likvidovaných poistných udalostí, vrátane ich riadnej a náležitej prípravy formou dobrovoľnej dražby (čl. I.). Povinnosťou žalovaného bolo o.i. zaistiť odstavné parkovisko pre uskladnenie motorových vozidiel (čl. III.). Žalobca bol povinný odovzdávať motorové vozidlá vrátane dokumentácie k nim a stanovovať najnižšie podanie motorových vozidiel stanovených do dražby (čl. IV.). Ako vyplýva z výpovedi žalobcu, mandátna zmluva bola ukončená dňa 30.06.2010.

Zo zoznamu vozidiel pripravených do dražby na 11. aukcii vyplýva, že do dražby bolo zaradené, ako aj vydražené motorové vozidlo Š. I., W.: V. XXXAZ, pričom zo zoznamu vozidiel pripravených do dražby

na 12. aukcii vyplýva, že predmetné vozidlo (pod por. č. 17) bolo opätovne zaradené do dražby konanej dňa 17.10.2009, t.j. nemohlo byť v tom čase ešte predané. Ako vyplýva z Protokolu o držbe konanej dňa 17.10.2009 v O. V. vozidlo vedené pod por. č. 17 bolo stiahnuté z dražby. Ostatné 4 ks motorových vozidiel vedené pod por. č. 46, č. 50, č. 55 a č. 61 boli vydražené.

Z likvidačných správ žalobcu, z odovzdávajúcich a preberajúcich protokolov, ako aj z fotodokumentácie vrakov vyplýva, že 5 ks motorových vozidiel v protokoloch špecifikovaných, za ktorých bolo poistené plnenie vyplatené poisteným, bolo odovzdaných žalovanému.

Z e-mailového vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.01.2011 vyplýva, že žalobca akceptuje návrh žalovaného na preplatenie uskladnenia vozidiel vo výške 3,30 EUR/deň.

Z e-mailových vyjadrení žalovaného zo dňa 24.01.2011, ako aj zo dňa 08.04.2011 vyplýva súhlas žalovaného s parkovným vo výške 3,30 EUR/deň s návrhom začiatku účtovania parkovného od dátumu poslednej dražby, t.j. odo dňa 17.10.2009, s čím, ako vyplýva z e-mailového vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.04.2011, žalobca súhlasil.

Z preberacích protokolov doručených žalovaným dňa 28.01.2016 vyplýva, že žalovaný prevzal od žalobcu 30 ks zvyškov motorových vozidiel špecifikovaných v jednotlivých protokoloch.

Z nájomnej zmluvy zo dňa 18.12.2005 a výpisu z listu vlastníctva č. XXX, katastrálne územie E. O. B. vyplýva oprávnenie žalovaného užívať pozemok, parc. č. XX/X, Z. Z.X. P., o rozmere X.XXX U.X.

Z mandátnej zmluvy zo dňa 14.10.2015 uzavretej medzi žalovaným a spol. KOMUNÁLNA POISŤOVŇA, a.s., vyplývajú obdobné okolnosti ako z mandátnej zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/329/2014-93 zo dňa 17.04.2015 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Cob/182/2015-114 zo dňa 01.03.2017 vyplýva, že spoločnosť KOMUNÁLNA POISŤOVŇA, a.s. Vienna Insurance Group bola zaviazaná na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia v prospech žalovaného za uskladnenie 5 ks motorových vozidiel na pozemku v E. O. B. po skončení mandátnej zmluvy.

Zo súdneho spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 37Cb/78/2015 vyplýva, že žalovaný sa voči žalobcovi nedomáha vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie 01.07.2012 do 20.10.2012.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi sporovými stranami nebolo sporné uzavretie mandátnej zmluvy, ani povinnosť žalovaného zariadiť pre žalobcu odpredaj zvyškov u žalobcu poistených motorových vozidiel pochádzajúcich z likvidovaných poistných udalostí formou dobrovoľnej dražby. Sporným nebolo ani skončenie mandátnej zmluvy výpoveďou ku dňu 30.06.2010.

Súd mal na základe vyhlásenia sporových strán preukázanú pohľadávku žalobcu vo výške 11.087,46 EUR predstavujúcu vydraženú sumu po odpočítaní provízie žalovaného, ktorú žalovaný žalobcovi neodviedol. Jednalo sa o sumy za vydražené motorové vozidlá Š. I., W.: V. XXXTD, s nezaplatenou sumou 1.753,94 EUR, G. T. XXX, W.: O. XXXEZ s nezaplatenou sumou 4.797,- EUR, P. V., W.: P. XXXCF, s nezaplatenou sumou 1.711,08 EUR a Š. D., bez EČV s nezaplatenou sumou 2.825,44 EUR.

Súd mal listinnými dôkazmi predloženými žalovaným za dostatočne preukázané, že motorové vozidlo Š. I., W.: V. XXXAZ, nebolo vydražené. Už zo zoznamu dražených vozidiel na 12. aukcii je zrejmé, že toto motorové vozidlo nebolo reálne predané a odvezené po 11. aukcii konanej dňa 13.06.2009, ako to pôvodne tvrdil žalobca vo svojej žalobe. Z protokolu o dražbe dňa 17.10.2009 vyplynulo, že vyššie uvedené motorové vozidlo bolo stiahnuté z dražby a žalovaný v konaní potvrdil, že sa aj naďalej nachádza v areáli v E. O. B.. Žalobca túto skutočnosť na pojednávaniach žiadnym spôsobom nerozporoval, ani nepredložil či nenavrhol žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval oprávnenosť tejto časti nároku, a teda žalobcovi nárok vo výške 785,30 EUR neprináleží.

V súvislosti s kompenzačnou námietkou žalovaného súd zastával názor, že platnou, t.j. určitou kompenzačnou námietkou je námietka žalovaného zo dňa 28.01.2016, ktorou žalovaný na pohľadávku žalobcu započítava svoju pohľadávku z titulu vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie časti nehnuteľnosti žalobcom bez právneho titulu spočívajúceho v uskladnení 30 ks motorových vozidiel

špecifikovaných v preberacích protokoloch za obdobie od 01.07.2012 do 20.10.2012 vo výške 11.088,- EUR.

Prejav vôle smerujúci k započítaniu musí byť dostatočne určitý (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka), t.j. musí z neho vyplývať, akej pohľadávky sa týka a v akej výške sa na započítanie uplatňuje a proti akej pohľadávke veriteľa smeruje a príp. v akej výške tieto pohľadávky zanikajú. Súhlas druhej strany zákon nevyžaduje a k započítaniu môže dôjsť aj proti vôli druhej strany. Po tomto prejave vôle nastáva zánik pohľadávky, ktorý zákon posúva k okamihu, keď sa vzájomné pohľadávky stretnú. Započítací prejav možno urobiť aj v rámci prebiehajúceho súdneho konania, ktorého predmetom je žaloba na plnenie. Ako skonštatoval Najvyšší súd ČR v rozhodnutí zo dňa 05.11.2002, sp. zn. 29 Odo 723/2001, pre okamih zániku pohľadávok je rozhodujúci okamih ich stretu, nie okamih kompenzačného prejavu vôle.

Pokiaľ ide o existenciu resp. dôvodnosť pohľadávky žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú si žalovaným podaním zo dňa 28.01.2016 započítal voči časti nároku žalobcu uplatneného tomto konaní, súd zastáva názor, že žalovaný listinnými dôkazmi, a to mandátnou zmluvou zo dňa 14.10.2005, výpoveďou žalobcu zo dňa 10.05.2010, preberacími protokolmi k 30 ks zvyškov motorových vozidiel, e-mailovým vyjadrením žalobcu zo dňa 21.01.2011 a e-mailovým vyjadrením žalobcu zo dňa 21.04.2011, osvedčil dôvodnosť svojej pohľadávky čo do základu ako aj výšky.

Súd teda mal za preukázané existenciu vzťahu založeného na povinnosti žalobcu vydať bezdôvodné obohatenie žalovanému vo výške neoprávnene prijatého majetkového prospechu spočívajúceho v prijatí plnenia bez odplaty, teda protiplnenia v obchodnoprávnom vzťahu subjektov obchodného práva ako podnikateľov po ukončení mandátnej zmluvy, za obdobie od 01.07.2012 do 20.12.2012, ktoré je predmetom výlučne len tohto konania.

Bezdôvodné obohatenie je záväzkový vzťah medzi tými, kto sa na úkor iného obohatil a tým koho na úkor sa niekto obohatil. Nakoľko právna úprava bezdôvodného obohatenia je komplexne upravená v Občianskom zákonníku a úprava bezdôvodného obohatenia v Obchodnom zákonníku absentuje, právna úprava v Občianskom zákonníku sa použije aj na obchodnoprávne vzťahy. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik objektívne merateľného prospechu majetkovej povahy u obohateného, pritom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s dôvodmi uznávanými platným právom. Dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia musí poskytnúť osoba postihnutá bezdôvodným obohatením, ktorá na súde žiada vydanie peňažnej náhrady za vzniknuté bezdôvodné obohatenie.

Žalobca bol s motorovými vozidlami oprávnený nakladať ako likvidátor poisťných udalostí, nakoľko pôvodným vlastníkom vozidiel bolo už poisťné plnenie vyplatené. Žalobca vedel a vo svojich vyjadreniach zo dňa 21.01.2011 a zo dňa 21.04.2011 de facto potvrdil, že sa u žalovaného nachádzajú motorové vozidlá z likvidovaných poisťných udalostí, a to aj po skončení mandátnej zmluvy, ktorá bola skončená výpoveďou práve žalobcom. Žalobca vo vyššie uvedených vyjadreniach potvrdil nárok žalovaného (i keď vo všeobecnej rovine) na odplatu za skladovanie vozidiel na pozemku v E. O. B.. Neprevzatím hnuťelných vecí, ktoré boli žalobcom účelovo pre plnenie mandátnej zmluvy odovzdané do dispozície žalovaného, došlo k právnej skutočnosti, ktorá spôsobila získanie majetkového prospechu na strane žalobcu tým, že nemal náklady na uskladnenie motorových vozidiel. Skončením mandátnej zmluvy si žalobca porušil svoju povinnosť prevziať späť hnuťelné veci zverené žalovanému počas platnosti mandátnej zmluvy a žalovaný znášal aj naďalej náklady za umiestnenie vozidiel bez právneho titulu, čoho dôsledkom bola ujma na strane žalovaného. Ako uvádza aj NS SR v uznesení, sp. zn. 2 Cdo 92/2010 zo dňa 19.01.2012 „Vzťah bezdôvodného obohatenia sa považuje za samostatný vzťah, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti“.

Súd otázku nepreukázania vlastníctva poisťovne k likvidovaným zvyškom motorových vozidiel vyplývajúci z konania o vypratanie nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12C/132/2014, nepovažoval ako právne významnú vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia. Navyiac z čl. IV. mandátnej zmluvy vyplýva oprávnenie žalobcu disponovať s motorovými vozidlami a predmetné oprávnenie žalobcu vyplýva aj z následnej elektronickej komunikácie medzi sporovými stranami po skončení mandátnej zmluvy v roku 2011 (napr. realizácia odpredaja motorových vozidiel cez internetovú burzu žalobcu).

Súd za podstatnú okolnosť v tejto veci považuje skutočnosť, že bol to práve žalobca, kto po skončení mandátnej zmluvy de facto zanechal motorové vozidlá u žalovaného, pričom práve žalobca ich žalovanému nechal odovzdať za účelom plnenia mandátnej zmluvy. Zároveň súd poukazuje aj na právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Cob/182/2015-114 zo dňa 01.03.2017 v obdobnej veci, v ktorej odvolací súd potvrdil záver tunajšieho súdu o existencii vzťahu založeného na povinnosti poisťovne vydať bezdôvodné obohatenie žalovanému vo výške neoprávnene prijatého majetkového prospechu spočívajúceho v prijatí plnenia bez odplaty po skončení mandátnej zmluvy.

Súčasne mal súd za preukázané aj výšku bezdôvodného obohatenia 3,30 EUR, ku ktorej dospeli sporové strany vo svojej e-mailovej komunikácii predloženej súdu a vzhľadom na časovú blízkosť obdobia tejto komunikácie a obdobia, za ktoré žiada žalovaný vydať bezdôvodné obohatenie, súd sumu 3,30 EUR/deň za motorové vozidlo považuje za primeranú.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti svojho rozhodnutia, časť pohľadávky žalobcu zamietol pre neoprávnenosť a časť pohľadávky žalobcu zamietol pre nedôvodnosť, nakoľko táto zanikla započítaním s uplatnenou pohľadávkou žalovaného.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na plný úspech žalovaného v spore, súd rozhodol o trovách konania tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že rozsudok prvoinštančného súdu je nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny. Rozsudok je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate nielen samotnou nepreskúmateľnosťou, ale dokonca aj zmätočnosťou.

Mal za to, že prvoinštančný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol, podľa jeho názoru, na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil.

Medzi stranami sporu bol v rámci kompenzačnej námietky žalovaného vo výsledku prioritne sporný výklad pojmu „vlastníctva“ príslušných motorových vozidiel, vo vzťahu k oprávneniu s týmito disponovať, a to jednak z pohľadu pojmu „vlastníka“ uvedeného v zápise o osvedčení o evidencii vozidla v zmysle zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len „Zákon“), ako aj otázky „vlastníctva“ príslušných motorových vozidiel sui iuris. Zo skutkového stavu je nesporné, že to bol samotný žalovaný, kto bol zväčša v osvedčeniach o evidencii uvedený ako vlastník, resp. držiteľ toho-ktorého vozidla, a preto práve jemu v zmysle § 2 písm. am) Zákona prináležalo právo prevádzkovateľa rozhodovať o použití vozidiel. Žalobca nikdy v pozícii prevádzkovateľa predmetných vozidiel nevystupoval a nemal ani objektívnu možnosť s týmito vozidlami nakladať.

Žalobca považuje za nesprávne, že prvoinštančný súd žiadnym relevantným spôsobom neposudzoval vlastníctvo motorových vozidiel ako právne významnú otázku vo vzťahu k údajnému bezdôvodnému obohateniu žalobcu, pričom má za to, že práve vyriešenie tejto otázky bolo pri posudzovaní bezdôvodného obohatenia žalobcu kľúčové.

Žalobca pritom nikdy nebol vlastníkom predmetných motorových vozidiel, a to ani na účely evidenčné v zmysle Zákona, ani na základe žiadneho úkonu smerujúceho k prevodu vlastníctva.

Vlastníkmi konkrétnych motorových vozidiel, pokiaľ nedošlo k ich vydraženiu, boli vždy ich pôvodní vlastníci sui iuris. Navyše, bol to práve žalovaný, ktorý od vlastníkov alebo nimi poverených osôb príslušné motorové vozidlá preberal, spoločne s kľúčmi, prípadne inými dokladmi, čím mu bola daná faktická spôsobilosť s vozidlami disponovať.

Podľa právneho názoru žalobcu potom nemôže byť právne bezvýznamné nezaoberať sa osobou skutočného vlastníka vozidiel, vo vzťahu k prípadnému bezdôvodnému obohateniu sa, ako prezumuje prvoinštančný súd v rozsudku. Pokiaľ aj došlo k vypovedaniu mandátnej zmluvy zo strany žalobcu, žiadnym spôsobom to nezaložilo právo či možnosť žalobcu s motorovými vozidlami nakladať.

Zároveň, pokiaľ žalobca nebol vlastníkom vozidiel, čo považuje za nesporné, nie je žalobcovi zrejmé, akým spôsobom mohlo na jeho strane dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Podľa právneho názoru žalobcu bol žalovaný po ukončení mandátnej zmluvy povinný vyzvať pôvodných (a jemu známych) vlastníkov sui iuris toho-ktorého vozidla, nakoľko len týmto podľa hmotného práva prislúcha ich

vlastníctvo, a potom len títo sa mohli na úkor žalovaného bezdôvodne obohatiť tým, že u žalovaného mali byť ich vozidlá odstavené bez právneho dôvodu.

Keďže žalobca nikdy nebol vlastníkom predmetných vozidiel ani na účely evidenčné, ani z pohľadu hmotnoprávneho, po ukončení zmluvného vzťahu so žalovaným, žalobcovi nijakým právne relevantným a najmä dovoleným spôsobom de iure aj de facto neprináležalo právo s motorovými vozidlami žiadnym spôsobom disponovať, a nemohlo teda na jeho strane ani dôjsť k bezdôvodnému obohateniu sa, ako prezumuje prvoinštančný súd v rozsudku.

Skutočnosť, že žalovaný konkrétnych vlastníkov motorových vozidiel na ich prevzatie nevyzýval (pokiaľ je žalobcovi známe), ale urobil tak len voči žalobcovi, a to z titulu ukončenia mandátnej zmluvy, pričom vedel, že žalobca nie je vlastníkom vozidiel, nemožno toto podľa právneho názoru žalobcu vykladať na jeho ťarchu, pričom v tejto otázke považujeme závery prvoinštančného súdu v rozsudku za nesprávne. Prvoinštančný súd sa v rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal s okamihom stretu pohľadávok uplatnených žalobcom vo vedenom súdnom spore voči žalovanému s údajnými pohľadávkami žalovaného proti žalobcovi, ktoré mal žalovaný použiť v rámci kompenzačnej námietky. Kauzálnym dôsledkom uvedenej skutočnosti je absencia relevantného súdneho rozhodnutia o časti žalobcom uplatnených úrochov z omeškania, ktoré by zjavne nezankli ani v dôsledku oprávnenosti kompenzačnej námietky žalovaného. Napokon z rozsudku nie je ani len zrejmé, z akého dôvodu mal mať žalovaný v spore plný úspech (ak len realizoval kompenzačnú námietku), v dôsledku čoho priznal súd rozsudkom žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu. V týchto častiach považuje rozsudok za absolútne nepreskúmateľný.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a skutočnosti navrhuje, aby odvolací Krajský súd v Bratislave vydal rozhodnutie, ktorým zruší rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/44/2012-174 zo dňa 22.10.2018 a vec vráti Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že súd v dostatočnej miere zistil skutkový stav a vykonaným dokazovaním dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne právne posúdil vec. Odlíšne právne posúdenie uplatnených nárokov žalobcu zo strany súdu ešte neznamená porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces. Nesprávne právne posúdenie veci je síce odvolacím dôvodom, samo osebe však nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia (porovnatelne R 52/2012).

Žalobca v časti svojho uplatneného nároku (vo výške 785,30 EUR) neunesol dôkazné bremeno, čo súd podľa jeho názoru dostatočným spôsobom uviedol a vyhodnotil v odôvodnení. Vo zvyšku nároku žalobcu došlo k jeho zániku započítaním, a aj preto bola jeho žaloba zamietnutá.

Výsledok súdneho konania na súde sa teda premietol aj do výroku o náhrade trov konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, preto považuje argument žalobcu (bod 19. tretia a štvrtá veta odvolania) o nepreskúmateľnosti tohto výroku za nesprávny. K tomu žalovaný dopĺňa, že aj v zmysle právnej teórie procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t.j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá.

I keď súhlasí s názorom súdu, podľa ktorej otázka preukázania vlastníctva likvidovaných zvyškov motorových vozidiel nie je právne významná vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia (bod 45. rozsudku), považuje tvrdenie žalobcu (bod 12. odvolania) o nespornosti zápisu žalovaného v osvedčeniach ako vlastníka či držiteľa za nepodložené. Žalobca v konaní nepredložil a ani nenavrhol za účelom preukázania tejto skutočnosti žiadny dôkaz, čím si dostatočne včas, t.j. do skončenia dokazovania v zmysle ust. § 154 CSP, neuplatnil prostriedky procesného útoku.

Naviac, argument žalobcu uvedený v odvolaní (bod 17.) - podľa ktorého žalobcovi neprináležalo nijakým právne dovoleným spôsobom disponovať s motorovými vozidlami - považuje v tomto štádiu konania za účelový, nakoľko z listinných dôkazov (najmä mandátna zmluva, vyúčtovanie dražby, preberacie protokoly a mailové správy zo dňa 21.1.2011 a zo dňa 21.4.2011) jednoznačne vyplýva, že žalobca s motorovými vozidlami bol oprávnený disponovať nielen počas platnosti mandátnej zmluvy, ale aj po jej skončení.

Nakoľko žalobca v odvolaní žiadnym iným relevantným spôsobom nespochybnil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/44/2012-174 zo dňa 22.10.2018, navrhuje, aby odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil tento rozsudok ako vecne správny.

Zároveň navrhuje, aby odvolací súd zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania žalovaného.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len CSP) prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP

oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalobcu a vyjadrením žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa ods. 3 odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom. Súd sa vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými argumentmi sporových strán, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a na správnosť dôvodov uvedených v rozsudku odvolací súd v celom rozsahu odkazuje.

9. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie veci.

10. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením odvolateľa o tom, že rozsudok prvoinštančného súdu je nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny a už vôbec s jeho tvrdením, že rozsudok je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate nielen samotnou nepreskúmateľnosťou, ale dokonca aj zmätočnosťou. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prihliadal na argumentáciu oboch sporových strán, v odôvodnení rozhodnutia sa vysporiadal so všetkými podstatnými a pre rozhodnutie relevantnými argumentmi sporových strán a svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

11. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odôvodnenie rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/145/2011 zo dňa 16.11.2011). Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného i odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods. 2, 3 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné.

Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd tiež pripomína, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 97/97).

12. V konaní bolo nesporné, že sporové strany spolu uzavreli dňa 14.10.2005 mandátnu zmluvu, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal zariadiť pre žalobcu odpredaj zvyškov u žalobcu poistených motorových vozidiel pochádzajúcich z likvidovaných poistných udalostí formou dobrovoľnej dražby (čl.I). Žalovaný odpredal 4 ks z 5 ks motorových vozidiel, s výnimkou vozidla Š. I., W.: V. XXXAZ. Zároveň

žalovaný v súlade s čl. III. bod 3. mandátnej zmluvy mal zabezpečiť pre žalovaného odstavné parkovisko pre uskladnenie vyššie uvedených motorových vozidiel v obci E. O. B.. Žalovaný mal oprávnenie užívať toto odstavné parkovisko na základe Nájomnej zmluvy o prenájme plôch zo dňa 18.12.2005. V zmysle čl. III. mandátnej zmluvy žalovaný zaistil odstavné parkovisko pre uskladnenie motorových vozidiel. Mandátna zmluva bola ukončená dňa 30.06.2010 výpoveďou zo strany žalobcu. Motorové vozidlá však odvezené z areálu v E. O. B. žalovaným neboli.

13. Odvolací súd dodáva, že žalobca mal na základe mandátnej zmluvy vedomosť aj ohľadne odovzdaných a skladovaných motorových vozidiel, s ktorými bol oprávnený nakladať ako likvidátor poisťných udalostí, s tým, že poisťné plnenie bolo poisťcom- pôvodným vlastníkom motorových vozidiel vyplatené. Žalobca ukončením mandátnej zmluvy prejavil vôľu v zmluvnom vzťahu nepokračovať a mal pritom prihliadať aj na neukončené plnenia v zmysle mandátnej zmluvy. Nakoľko tak nekonal, jeho konanie nemôže byť na ťarchu žalovaného, ktorý uskladňoval motorové vozidlá bez odplaty. Žalobca teda užíval časť predmetnej nehnuteľnosti bez akéhokoľvek právneho titulu. Obvyklá cena za jeden deň uskladnenia motorového vozidla predstavuje sumu 3,30 EUR. Z e-mailových vyjadrení žalovaného zo dňa 24.01.2011, ako aj zo dňa 08.04.2011 vyplýva súhlas žalovaného s parkovným vo výške 3,30 EUR/deň s návrhom začiatku účtovania parkovného od dátumu poslednej dražby, t.j. odo dňa 17.10.2009, s čím, ako vyplýva z e-mailového vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.04.2011, žalobca súhlasil. Z nájomnej zmluvy zo dňa 18.12.2005 a výpisu z listu vlastníctva č. XXX, katastrálne územie E. O. B. vyplýva oprávnenie žalovaného užívať pozemok, parc. č. XX/X, Z. Z. P., D. E. X.XXX U.X. Zo súdneho spisu sp. zn. 37Cb/78/2015 bolo súdom zistené, že žalovaný sa voči žalobcovi nedomáha vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie 01.07.2012 do 20.10.2012.

14. Žalovaný nárok žalobcu vo výške 11.087,46 EUR nepoprel, ale súčasne vzniesol námietku započítania pohľadávky žalovaného za neoprávnené užívanie pozemku v E. O. B. žalobcom po skončení mandátnej zmluvy výpoveďou ku dňu 30.6.2010. Poprel však zvyšnú časť, nakoľko motorové vozidlo Š. I., W.: V. XXXAZ nebolo zaplatené vydražiteľom po 11. kole aukcie, a preto toto vozidlo bolo zaradené do ďalšej dražby, z ktorej vyplýva, že vozidlo bolo z dražby stiahnuté. Žalovaný uviedol, že predmetné vozidlo sa aj naďalej nachádza na pozemku v E. O. B..

15. Odvolací súd k otázke jednostranného započítania poznamenáva, že Obchodný zákonník v ustanoveniach § 358 až 364 upravuje len niektoré ustanovenia o započítaní pohľadávok. Pre obchodné záväzkové vzťahy sa teda použije úprava započítania v Občianskom zákonníku a zároveň odchylná úprava uvedená v Obchodnom zákonníku.

16. Právna úprava započítania pohľadávok je obsiahnutá v § 358 až § 364 Obchodného zákonníka a § 580 a § 581 Občianskeho zákonníka. Započítanie (kompenzácia) je spôsob zániku vzájomne sa kryjúcich pohľadávok dlžníka a veriteľa. Tým odpadá dvojité splnenie vzájomných pohľadávok. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie. Základným predpokladom pre započítanie je: a/ vzájomnosť pohľadávok - musí ísť o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, kedy veriteľ jednej pohľadávky je zároveň dlžníkom druhej a naopak, b/ rovnaký druh plnenia - predmetom plnenia oboch pohľadávok musia byť veci rovnakého druhu, nie veci individuálne určené, c/ spôsobilosť pohľadávok na započítanie - musí ísť o pohľadávky zo súkromnoprávneho vzťahu, pričom kompenzabilné nie sú pohľadávky, ktorých započítanie je vylúčené zákonom alebo dohodou, d/ právny úkon smerujúci k započítaniu. K zániku záväzku započítaním nedochádza automaticky, keď sa pohľadávky stretli, ale až na základe jednostranného právneho úkonu (compensatio necessaria) alebo dvojstranného právneho úkonu - dohody (compensatio voluntaria). Ku kompenzácii v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka je potrebné, aby jeden z účastníkov urobil prejav smerujúci k započítaniu adresovaný druhému účastníkovi. Forma pre tento právny úkon nie je predpísaná, stačí aj len ústny prejav. Ide o jednostranný právny úkon, pre platnosť ktorého sa vyžadujú náležitosti v zmysle § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z jeho obsahu musí byť zrejmé najmä to, ktorá pohľadávka sa uplatňuje na započítanie, v akej výške, proti ktorej pohľadávke veriteľa, prípadne proti ktorým z viacerých pohľadávok. Započítací prejav je možné urobiť po tom, čo sa pohľadávky stretli, teda od okamihu splatnosti tej pohľadávky, ktorá sa stala splatnou neskôr. Započítací prejav, aj keď bol urobený až po splatnosti oboch pohľadávok, má účinky spätne k okamihu stretnutia pohľadávok (ex tunc). K tomuto okamihu, kedy došlo k splatnosti oboch započítavaných pohľadávok, dochádza k zániku pohľadávok následkom započítania, a to v rozsahu, v akom sa vzájomne

kryjú. Ak je jedna z nich vyššia, zaniká len do výšky protipohľadávky, vo zvyšku zostáva naďalej v platnosti. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 M Cdo 15/2011 zo dňa 27. septembra 2012).

17. Započítací prejav možno urobiť aj v rámci prebiehajúceho súdneho konania, čo žalovaný urobil vo svojom vyjadrení zo dňa 28.1.2016. Odvolací súd ďalej odkazuje na odôvodnenie rozsudku čl. 39-41.

18. Ako už bolo vyššie uvedené, z obsahu započítacieho prejavu musí byť zrejmé, ktorá pohľadávka sa uplatňuje na započítanie, v akej výške, proti ktorej pohľadávke veriteľa. Zo započítacieho prejavu, ktorý urobil žalovaný vo vyjadrení dňa 28.1.2016 jednoznačne vyplýva, že sa týka čiastky 11.088,- EUR z titulu bezdôvodného obohatenia za užívanie časti nehnuteľnosti žalobcom bez právneho titulu spočívajúceho v uskladnení 30 ks motorových vozidiel v období od 1.7.2012 do 20.10.2012, t.j. počas 112 dní. Preberacími protokolmi žalovaný preukázal, že počas platnosti mandátnej zmluvy prevzal od žalobcu a uskladnil na parkovisku v areáli E. O. B. 30 ks motorových vozidiel. Taktiež z tohto prejavu vyplýva, že žalovaný svoju pohľadávku započítava voči pohľadávke žalobcu, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto konaní. Započítací prejav žalovaného preto spĺňa všetky predpoklady započítania v zmysle § 580 OZ. Je nesporné, že na spoločnej dražbe motorových vozidiel konanej dňa 17.10.2009 boli odpredané vozidlá podľa položiek č. XXX-Š. I., W.: V. XXXTD, Č.. XXX-G. T. XXX, W.: O. XXXEZ, č. XXX-P. V., W.: P. XXXCF a č. XXX-Š. D., bez EČV. Súhrnný výťažok speňaženia bol 12.950,- EUR po odpočítaní provízie vo výške 12 % + DPH z vydraženej čiastky a 3,32 EUR. Žalobcovi vznikol nárok na úhradu v zmysle § 26 ods. 4 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách dňa 18.10.2009. Námietku započítania vzniesol žalovaný za uskladnenie 30 ks motorových vozidiel pre žalobcu na parkovisku v E. O. B. za obdobie od 1.7.2012 do 20.10.2012. K stretu pohľadávok preto došlo dňa 20.10.2012.

19. K námietke žalobcu, že súd žiadnym spôsobom neposudzoval vlastníctvo motorových vozidiel ako významnú otázku vo vzťahu k údajnému bezdôvodnému obohateniu žalobcu, odvolací súd poukazuje na čl. 44. a 45. odôvodnenia rozhodnutia, kde sa súd touto otázkou zaoberal. K tomu odvolací súd dodáva, že žalobca bol oprávnený s motorovými vozidlami nakladať ako likvidátor poisťných udalostí, s tým, že poisťné plnenie bolo pôvodným vlastníkom motorových vozidiel vyplatené. Medzi sporovými stranami bolo nesporné, že právny vzťah založený Mandátnou zmluvou zo dňa 14.10.2015 skončil na základe výpovede dňa 30.6.2010. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že vlastnícke právo k predmetným motorovým vozidlám prešlo na žalovaného. Takýmto dokladom nemôže byť ani osvedčenie o evidencii. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Cob/182/2015-114 01.03.2017, 2Cob/86/2018, ktoré v obdobnej veci uviedli, že zápis o osvedčení o evidencii nie je dôkazom o vlastníckom práve k motorovému vozidlu, čo potvrdzuje aj ustanovenie § 23 ods. 1 a § 2 písm. a) zák. č. 725/2004 Z.z..

20. Je teda zrejmé, že na strane žalobcu došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko neprevzatím motorových vozidiel, o ktorých vedel, že boli odovzdané žalovanému za účelom plnenia Zmluvy, došlo k získaniu majetkového prospechu na strane žalobcu a to tým, že náklady za uloženie motorových vozidiel znášal po ukončení mandátnej zmluvy ďalej žalovaný bez právneho titulu. Majetková ujma na strane žalovaného bola vo výške nezaplatenej odplaty za uskladnenie 30 ks motorových vozidiel špecifikovaných v preberacích protokoloch za obdobie od 1.7.2012 do 20.10.2012, t.j. za 112 dní. Odvolací súd považoval za preukázanú aj výšku bezdôvodného obohatenia 3,30 EUR, ku ktorej dospeli sporové strany vo svojej e-mailovej komunikácii predloženej súdu, pričom túto výšku považuje za primeranú.

21. Z obsahu súdneho spisu ako aj z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd časť vo výške započítanej časti 11.087,46 EUR zamietol z dôvodu započítania a v zostávajúcej časti 785,30 EUR z dôvodu neoprávnenosti nároku. K zamietnutiu čiastky 785,30 EUR odvolací súd poukazuje na vyjadrenie žalovaného na pojednávaní dňa 23.10.2017, z ktorého vyplýva, že motorové vozidlo Š. I., W.: V. XXXAZ nebolo zaplatené vydražiteľom po 11. kole aukcie, a preto toto vozidlo bolo zaradené do ďalšej dražby, poukázal na protokoly z 12. aukcie, z ktorej vyplýva, že vozidlo bolo z dražby stiahnuté. Žalovaný uviedol, že predmetné vozidlo sa aj naďalej nachádza na pozemku v Rudne nad Hronom. Nakoľko vozidlo nebolo predané, nevznikol žalobcovi nárok na vydanie vydraženej sumy.

22. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného ohľadne nedostatočného odôvodnenia, resp. nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prihliadal na argumentáciu oboch sporových strán, v odôvodnení

rozhodnutia sa vysporiadal so všetkými podstatnými a pre rozhodnutie relevantnými argumentmi sporových strán a svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

23. Na základe uvedených skutočností odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, nakoľko je vo výroku vecne správne.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko bol žalovaný v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal právo na plnú náhradu trov konania.

25. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

27. Tento rozsudok bol členmi senátu prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).